

Pamatlietas puses

Prasītājs: MP

Atbildētāja: *Secretary of State for the Home Department*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 2004/83/EK ⁽¹⁾ 2. panta e) punkts, skatot to kopsakarā ar tās 15. panta b) punktu, attiecas uz reālu smaga kaitējuma risku prasītāja fiziskajai vai garīgajai veselībai, kas rastos, ja viņš atgrieztos izcelsmes valstī, un kurš izriet no spīdzināšanas vai necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās, no kā prasītājs cietis pagātnē un par ko ir atbildīga izcelsmes valsts?

⁽¹⁾ 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/83/EK par minimālajiem standartiem un statusu, lai trešo valstu pilsoņus vai bezvalstniekus atzītu par bēgļiem vai personām, kam kādā citā veidā vajadzīga starptautiska aizsardzība, un par sniegtās aizsardzības apjomu OV L 304, 12. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 21. aprīļa rīkojumu lietā T-539/13 *Inclusion Alliance for Europe*/Komisija 2016. gada 7. jūlijā iesniedza *Inclusion Alliance for Europe* GEIE

(Lieta C-378/16 P)

(2016/C 326/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Inclusion Alliance for Europe* GEIE (pārstāvis – S. Famiani, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2013. gada jūlija lēmumā Eiropas Komisija pieprasīja *Inclusion Alliance for Europe* samaksāt naudas summu EUR 212 411,89 par projektiem Nr. 224482 (MARE), Nr. 216820 (SENIOR) un Nr. 225010 (ECRN). *Inclusion Alliance for Europe* cēla prasību par šā lēmuma atcelšanu Vispārējā tiesā, kura lietu izsprieda ar rīkojumu, kas izdots saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 126. pantu.

Inclusion Alliance for Europe lūdz pilnībā atcelt pārsūdzēto rīkojumu šādu iemeslu dēļ.

Pārsūdzētajā rīkojumā, vērtējot prasību par Komisijas lēmumu, neesot ņemti vērā un piemēroti vispārējie Savienības tiesību principi.

Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi replikas rakstā izklāstītos argumentus par pirmoreiz iesniegtiem, lai gan patiesībā ar tiem esot paskaidroti sākotnējā prasības pieteikumā jau izklāstītie pamati un argumenti, un tāpēc neesot izdarīts Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta pārkāpums.

Par iebildumiem jautājumā par revīzijas procedūrā piemērojamajiem Kopienu tiesību principiem Vispārējā tiesa esot sniegusi nepietiekamu pamatojumu, vai arī vispār to neesot sniegusi, kļūdaini šo lietu atkārtoti saistot ar līgumsaistību interpretāciju/pārkāpumu tā vietā, lai ņemtu vērā, ka ir pārkāpti vispārējie Savienības tiesību principi.

Pārsūdzētajā rīkojumā neesot ņemti vērā un piemēroti vispārējie Savienības tiesību principi saistībā ar prasījumiem, kas pret Komisiju celti par nepamatotu iedzīvošanos un zaudējumu atlīdzību.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 10. maija spriedumu lietā T-47/15
Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Komisija 2016. gada 19. jūlijā iesniedza Vācijas Federatīvā
Republika**

(Lieta C-405/16 P)

(2016/C 326/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, un R. Kanitz, pārstāvji, kam palīdz T. Lübbig, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 10. maija spriedumu lietā T-47/15,
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Pamats

Pārsūdzētajā Vispārējās tiesas spriedumā, interpretējot jēdzienu “valsts līdzekļi” un valsts “kontrolē” pār privātu uzņēmumu finanšu līdzekļiem, neesot ievērotas valsts atbalsta jēdziena robežas atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam. Pārsūdzētajā spriedumā esot nepareizi izdarīts pieņēmums, ka Vācijas Federatīvās Republikas “iestādes” uz Vācijas Atjaunojamo energoresursu likuma pamata īsteno “kontroli” un tādējādi – administratīvas pilnvaras pār Vācijas atjaunojamo energoresursu veicināšanas sistēmā iesaistīto pārvades sistēmu operatoru un energoapgādes uzņēmumu naudas līdzekļiem. Vispārējai tiesai esot bijis jāatzīst, ka Atjaunojamo energoresursu likumā ir noteiktas tikai civiltiesiskas līgumiskas attiecības starp atsevišķiem Vācijas enerģijas tirgus uzņēmumiem, taču ar to nav noteikta valsts kontrole pār šo uzņēmumu naudas līdzekļiem.

2. Pamats

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nepareizi esot izdarījusi pieņēmumu, ka Vācijas Atjaunojamo energoresursu likums energoietilpīgiem uzņēmumiem kā galalietotājiem sniedz priekšrocību, kam ir nozīme valsts atbalsta tiesību izpratnē. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot ievērojusi judikatūru par strukturālu trūkumu kompensēšanu un par valsts atbalsta tiesībās pastāvošo selektivitātes kritēriju.